

Szenvedett

Alapige: Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért, Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmisséget; És tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik neki engedelmeskednek (...). Zsid 5:7-9

Apostoli Hitvallásunk megértésében eljutottunk Krisztus Urunk szenvedése megvallásának tételéig, ami így szól:

- „Szenvedett, Poncius Pilátus alatt megfeszítették, meghalt és eltemették.”

Az érző lények közös tapasztalata ezen a világon a fájdalom és szenvedés. Az emberi élet fájdalmas sivataga minden kor számára egyformán nyilvánvaló lehetett.¹ Az élőlények fájdalmat okoznak a megszületésükkel, majd fájdalmat okoznak, hogy élhessenek, s azután többnyire fájdalommal pusztulnak el.² Mind közül az ember a legnagyobb fájdalomkórokozó, aki százféle szellemes találmánya segítségével sokkal nagyobb fájdalmat okoz a másik embernek és az értelmetlen élőlényeknek, mint ezek nélkül (C. S. Lewis 1992, 10). A földi élet a fájdalom és szenvedés okozása, valamint annak elhordozásának az iskolája. A földi élet tehát a fájdalomban és szenvedésben való élet! Maga Pál apostol is ezt az általános életérzetet vallja meg a Rómaiakhoz írt levelében, amikor így szól:

- Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ egyetemben fohászkodik és nyög mind idáig. Nemcsak [ez] pedig, hanem maguk a Lélek zsengejének birtokosai, mi magunk is fohászkodunk magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását. Róm 8:22-23

Megváltón szenvedésével kapcsolatosan Isten Igéje és Szentlelke őt életbevágóan fontos tanítással ajándékoz meg bennünket. Azt akarja, hogy ez az őt lényegi és szükségszerű tanítás a mindennapi életünk szerves részét alkotná, hogy életünk erejévé váljon örökre. Ez az őt tanítás a következő:

1. Isten, az ő szent Fia odaadásában és az ő szenvedéseiben mutatta meg nekünk az ő irántunk való szeretetét, kegyelmét, hosszútűrését és üdvözítő irgalmát.
 2. Krisztus szenvedésében Isten kinyilvánítja és mindenkinek megmutatja a bűn ellen való haragját, az Ő igazságos ítéletét és a bűn felett aratott diadalát
 3. Krisztus szenvedése a mi üdvözítésünk megcáfolhatatlan, megmásíthatatlan és örökre eltörölhetetlen, mennyben és földön egyaránt ellenjegyzett hivatalos és érvényes dokumentuma.
 4. Isten Krisztus Urunk szenvedéseiben derít fényt a mi testi lelki szenvedéseink nagy talányára is. Mit kezdünk a saját és szeretteink szenvedésével?
 5. Egyedül a Krisztus szenvedése leplezi le a bűnt!
-
1. Isten, az ő szent Fia odaadásában és az ő szenvedéseiben mutatta meg nekünk az ő irántunk való szeretetét, kegyelmét, hosszútűrését és üdvözítő irgalmát.

¹ C.S Lewis: A fájdalom, Harmat Kiadó, Budapest 1992, oldal 12.

² C.S Lewis: A fájdalom, Harmat Kiadó, Budapest 1992, oldal 10.

Hitvallásunk Jézus születése után mindjárt az ő szenvedéséről szól. Jézus életrajzát az evangéliumok a lehető leg lényegre törőbben ábrázolják, a szenvedését viszont annak minden fontos részletét művészien kidolgozva tárják elénk; mintha csak a szenvedés lenne az Ő egész létének az értelme. Valóban. Krisztus egész életműve belesűríthető ebbe a szóba: szenvedett!³ (Cseri Kálmán 2016, 66). Urunk szenvedése nem olyan passzív szenvedés (Joó Sándor 2002, 26), mint amikor dohányosok közé keveredik az ember, és ha akarja, ha nem, neki is be kell szívnia a füstöt. Nem!

Urunk szenvedése a győzelemre kiszaladó hős harcoshoz hasonló, mint aki céltudatosan, aktívan, cselekvően és megtervezetten vállalja a gonosz legyőzésével együtt járó szenvedést. Krisztus szenvedése nem az emberkínzó ördög tébolyult elméjéből pattant ötlet, sem a gyilkolászásokban kéjelgő hatalmasságok koponyájából, hanem mindenestől fogva az Isten üdvözítő szeretetének a gondolata, a megváltás egyetlen lehetséges útja. Az apostoli evangélium erről ezt mondja:

- Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt. Róm 5:8.
- Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. Aki hiszen ő benne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. Ján 3:16-18.

Krisztus váltsága, az Egyszülött Fiú szenvedése tehát az Isten szeretetének egy olyan gondolata, amire saját magunktól mi emberek sohase jutunk el (...), mert nem a mi gondolatunk⁴, hanem Isten gondolata!⁵ A Messiás Jézus szenvedése tehát nem a főpap, Kajafás előtti kihallgatással és kínvallatással kezdődött, hanem azzal, hogy amikor az Atyánál isteni formában volt, nem tekintette zsákmánynak, hogy ő Istennel egyenlő, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát öltve magára, emberekhez hasonlóvá lett (Cseri Kálmán 2016, 66).⁶ Isten egyszülött Fia a szentháromság egy örök Isten szeretetközösségének mennyei magasságából szállt alá a bűn által megrontott emberi világba, ahol az emberek legjobb kedvtelése az, amikor a Káinok az Ábel testvéreik meggyilkolásában gyönyörködnek.

Eljött tehát Krisztus és a mártírok, a fájdalmat és szenvedéseket hordozók seregének élére állt. Eljött a mennyei szeretet világából az egymást és az Istent gyűlölő, egymásnak fájdalmat okozó emberek félelmetes világába.

János azt mondta, hogy az övéi közé jött, és az övé nem fogadták be őt. Nagypénteken önmagukból kikelve ordították:

- Feszítsd meg, feszítsd meg!

Eljött a gonosz szőlőmunkásokhoz, akik elorozták a birtokát, de amikor azok felismerték, hogy Ő a Fiú, mindeneknek örököse, az ő gonosz szívükben arra a következtetésre jutottak, hogy megölik őt, hogy az övék maradjon az egyszülött Fiú öröksége (Mt 21: 33-45).

³ Joó Sándor: Hiszek, Az Apostoli Hitvallás Dr Joó Sándor igehirdetései 1959-60, Budapest 2002. oldal 23.

⁴ Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti utaitok az én utaim, így szól az Úr! Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én utaim utaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál! Ézs 55:8-9

⁵ Vö.: Joó Sándor: Hiszek, Az Apostoli Hitvallás Dr Joó Sándor igehirdetései 1959-60, Budapest 2002. oldal 33.

⁶ Filippi 2, 7

2. Krisztus szenvedésében Isten kinyilvánítja és mindeneknek megmutatja a bűn ellen való haragját, az Ő igazságos ítéletét és a bűn felett aratott diadalát

A Zsidókhoz írt levél Urunk szenvedéséről így szól:

- Ki az Ő testének napjaiban könnyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt a halálból (...). Zsid 5:7

Egy alkalommal így kiáltott fel:

- „Ó hitetlen és elfajult nemzedék, meddig szenvedlek titeket?” (Mt 17, 17)

Ugyancsak ő virágvasárnap keservesen sírt, mert népe nem ismerte fel a szabadulás alkalmát, s elvetette Szabadítóját (Lk 19, 41-44).

Végül pedig mielőtt emberi gyűlölőitől közvetlenül szenvedett volna, ahogy elment legyőzni az ördögöt a pusztába (Mt 4: 1-10; Lk 4: 1-13), most elment legyőzni őt az Olajfák hegyére is (Mt 26: 30; Mk 14: 26; Lk 22: 39). A prészázak⁷ kertjében Jézus, mint tökéletes ember előre látta a saját fájdalmát, így aztán éles lelki fájdalom előzte meg a tényleges fájdalmat.⁸ Elmondta hát ezt Péternek, Jakabnak és Jánosnak, hogy mennyire retteg, és arra kérte, hogy egy órán át imádkozzanak vele, mert azt akarta, hogy ők a tanúi legyenek az ő legbensőbb félelmeinek, az ő legádázabb küzdelmének, amit egyedül vívott azzal, akinek hatalma van a halál és a gyeheenna felett.⁹ Akkor ott Jézus Krisztust vért verejtékezve szenvedett, hogy a mennyei Atya akarata diadalmaskodjék.¹⁰ Így fizette meg szenvedésével a mennyei Atya akarata végső és dicsőséges győzelmét, diadalát.

A keresztre feszített Isten Fia a Gecsemáné kertben a mennyei Atya kezéből birtokba vett győzelmet valósította meg nagypénteki kínjaival, és a Golgota hegyén beteljesített kereszthalálával. Ott az átok fáján hangzott el a bűn, a halál és a kárhozat felett kimondott ítélet és a megváltás diadala: elvégeztetett!

Csak a Jézus emberré lételével ez a váltság még nem volt teljes, ahogy a három és fél évig tartó tanító munkásságával sem, de még Kajafás és Pilátus általi szenvedéseivel sem, hanem csakis a kereszttel általi véres áldozat bemutatásával lett teljes az Üdvözítő Krisztus kegyelemet és bocsánatot hozó helyettesáldozata.

Jézus az én büntetésemért szenvedte el, a nekem állított kereszten halt meg helyettem és érettem. Ő az én bűnöm büntetését fizette meg és rólam minden kárhozzátást elvett. Ha tehát így bízom a az én váltságomért is adott megfeszített Krisztusban, szabad vagyok, megváltott vagyok, üdvözített vagyok, akire nem a halál, nem az ítélet és nem a kárhozat vár, hanem az örök élet! Ez az igazi örömhír; Isten nem hajtja végre kétszer ugyanazt az ítéletet. Ezért a helyettes áldozatért és is kegyelembefogadott vagyok, hogy Isten Fia éljen bennem is.

3. Krisztus szenvedése a mi üdvözítésünk megcáfolhatatlan, megmásíthatatlan és örökre eltörölhetetlen, mennyben és földön egyaránt ellenjegyzett hivatalos és érvényes dokumentuma.

⁷ Γεθσημανί (Gethszémané gethszémani) Gat-semaní(m) = "olajprés"

⁸ Vö.: C.S Lewis: A fájdalom, Harmat Kiadó, Budapest 1992, oldal 10.

⁹ És ne féljete azoktól, akik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik; hanem attól féljete inkább, aki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyeheennában. Máté 10:28; Lk 12, 5

¹⁰ És egy kissé előre menve, arcra borula, könyörögvén és mondván: Atyám! ha lehetséges, múljk el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen amint én akarom, hanem amint te. Máté 26:39

Hogyan került Pilátus a Credoba? Nem véletlenül. Az üdvtörténet a világtörténelemben folyik, s mindkettőnek Isten az Ura. Pilátus Kr. u. 26 – 36 között volt a Római Birodalom keleti peremén lévő Júdea és Samária prokurátora. Neve Jézus Krisztus váltságművének a történetiségét dokumentálja, és noha világbirodalmi pecsétetes írás van arról, hogy a Názáreti Jézus a zsidók Messiása, mégis csak a hit ismeri fel, hogy az Ő kereszthalálában az én üdvösségem helyettes elégtétele történt meg (Cseri Kálmán 2016, 69).

Húsvét hajnalán Isten maga is személyesen hitelesítette a birodalmi pecsétetes írást, amikor egyszülöttjét feltámasztotta a halottak közül. Üdvösségem tehát nem valami elérhetetlen vágyálmom, nem általam kitalált vallásosság, sem valami betanult istenfélelem, hanem az Isten köszikla igazsága, az egyetlen igazság!

A keresztre feszítés, mint halálos ítélet, megszokott római büntetésvégrehajtási eszköz volt, amit rendkívül pontos és szigorú előírások, rítus szerint hajtottak végre. János, aki mindvégig ott volt Jézus keresztyénél a szemtanú elevenségével írja le, hogy miután a római halottkém megállapította Jézus halálát, utána még egy katona dárdával a szíve alatt oldalbordái közé döfött és a nyitott sebből vér és víz folyt alá (Jn 19, 32 – 35). Jézus ezt a kínhalált nem érdemelte meg, mégis ez volt az egyetlen út ahhoz, hogy azt az átkot, amelynek súlya rajtam volt magára vegye és egyszer és mindenkorra leszámoljon vele; ugyanis Isten a kereszthalált megátkozta (Heidelbergi Káté 39.).

Rendkívül fontos az is, hogy Istennek Fia, Jézus meghalt és eltemették. Ez egyáltalán nem felesleges szószaporítás. Egyfelől azért mert Krisztus helyettesáldozatát tényleges halála teszi teljessé. Másfelől pedig azért is, mert feltámadása csak akkor tény, ha előzőleg valóban meghalt. Márk, akinek az evangéliuma a legrégebbi, leírja, hogy amikor a halál estéjén az arimátiai József elkérte Pilátustól Jézus holttestét, a helytartó előbb megához rendelte az ügyeletes századost, és megtudakolta tőle, valóban meghalt-e Jézus. Csak ezután adott engedélyt arra, hogy a holttestet eltemessék (Mk 15, 42 – 45).

A feltételezés, hogy Jézus valamiféle ájulásból tért volna magához a harmadik napon, több okból is szemén szedett hazugság. Aki ezt állítja hazudik a római kereszthalál általi kivégzés komoly és igaz voltáról. Az agyonkorbácsolt Jézus már a korbácsolás sebeibe belehalt volna még a mai legprofibb mentőszolgálati segítség mellett is. De Jézus órákon át lógott ég és föld között a fán, míg kínok közt meg nem fulladt. Így vették le a fáról és tették bele egy új sírba. Vasárnap hajnalban ennek a testnek kell kitörnie magát a sírból, úgy, hogy több tonnás követ gördít el belülről, ahol nincs rajta semmi fogás, majd elsétál a sírt őrző katonák közt és bejárja a várost egyik felétől a másikig mutogatva a sebeit. Nos! Ilyen szupermenről készült film nincs, tehát ez elképzelhetetlen! Éppen ezért mi az igazság köszikláján vetjük meg lábunkat és megvalljuk Krisztus Urunk szenvedését, halálát és azt, hogy ezzel megváltott bennünket. Ámen.